

Priloga 1
Seznam poklicev zdravstvenih delavcev

Zap. št.	Poklic	Kvalifikacija	Delovno področje	Poklicna dejavnost (kompetence)
1.	zdravnik/zdravnica	– univerzitetna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit s področja zdravstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: strokovni izpit), – drugostopenjski enovit magistrski študijski program, pripravništvo in strokovni izpit.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – raziskovalni inštituti, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– opravljanje dela s področja urgentne medicine, to je nujnih zdravniških ukrepov, in v skladu s tem predpisovanje zdravil in medicinskih pripomočkov (izključno dela oziroma znanja in veščine, ki jih zdravnik pridobi in osvoji tekom opravljanja obveznega dela sekundariata (6-mesečnega pripravništva)).
2.	zdravnik specialist/zdravnica specialistka	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in specializacija, – drugostopenjski enovit magistrski študijski program, pripravništvo, strokovni izpit in specializacija.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – raziskovalni inštituti, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– v skladu z opravljeno specializacijo.
3.	doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	– univerzitetna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit, – drugostopenjski enovit magistrski študijski program, pripravništvo in strokovni izpit.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – raziskovalni inštituti, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– proučevanje, ugotavljanje in zdravljenje bolezni zob, obzobnih tkiv in ustne votline, – konzervativno endodontsko zdravljenje, – fiksna in snemna protetika, – zdravljenje bolezni ustne votline in obzobnih tkiv, – zobna in čeljustna ortopedija, – otroško in preventivno zobozdravstvo, – kirurški posegi na mehkih in trdih ustnih tkivih, – usklajevanje in gradnja pravih medzobnih in medčeljustnih odnosov.
4.	doktor dentalne medicine specialist/doktorica dentalne medicine specialistka	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in specializacija, – drugostopenjski enovit magistrski študijski program, pripravništvo, strokovni izpit in specializacija.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – raziskovalni inštituti, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– v skladu z opravljeno specializacijo.
5.	magister farmacije/magistra farmacije	– univerzitetna izobrazba in strokovni izpit od 31. 12. 2009 dalje, – univerzitetna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit, – drugostopenjski enovit magistrski	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – laboratoriji na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – raziskovalni inštituti, – socialnovarstveni zavodi.	– izdaja zdravil za uporabo v humani in veterinarski medicini, ki se izdajajo na in brez recepta, izdaja medicinskih pripomočkov in izdaja drugega blaga, – svetovanje o pravilni in varni uporabi zdravil za uporabo v humani in veterinarski medicini, ki se izdajajo na in brez recepta, medicinskih pripomočkov in drugega blaga, – nadzor pravilnosti predpisovanja, izdajanja in shranjevanja

		študijski program in strokovni izpit.		zdravil za katere je osebno odgovoren v okviru svojih usposobljenosti, – sodelovanje v procesu zdravljenja, ki poteka pod nadzorom zdravnika (smiselno in količinsko preverja predpisana zdravila ter možnosti interakcij in neželenih učinkov), – izvajanje farmacevtske skrbi na področju zdravljenja bolezni z zdravili in medicinskimi pripomočki, – izvajanje farmacevtske skrbi na področju preprečevanja in zgodnjega odkrivanja bolezni, – izvajanje farmacevtske skrbi pri samozdravljenju (presoja o resnosti pacientovih težav, odloča o vrsti svetovanja in ocenjuje uspešnost predlaganega samozdravljenja), – izdelovanje magistralnih pripravkov in galenskih izdelkov (tudi pod posebnimi pogoji izdelave), zagotavljanje njihove kakovosti, varnosti in učinkovitosti ter varnosti pri delu, – nabava, priprava in shranjevanje zdravil za uporabo v humani in veterinarski medicini, ki se izdajajo na recept in brez recepta, medicinskih pripomočkov in drugega blaga, – izvajanje preventivnih programov s področja lekarniške dejavnosti in promocija zdravja, – priprava in vodenje strokovnih evidenc in dokumentacije, – sodelovanje v zdravstvenem timu, – izvajanje pregleda uporabe zdravil, – izvajanje farmakoterapijskega pregleda, – opravljanje strokovno raziskovalnega dela in sodelovanje pri znanstveno raziskovalnem delu, – preverjanje kakovosti zdravil in farmacevtskih snovi, – analize in preiskave različnega biološkega materiala, – uvajanje novih aplikacij na analizatorjih, – odvzem, sortiranje, evidentiranje, konzerviranje in shranjevanje biološkega materiala ter nadzor, – svetovanje pacientom glede pravilnega odvzema biološkega materiala in možnosti predanalitskih vplivov.
6.	magister farmacije specialist/ magistra farmacije specialistka	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in specializacija, – drugostopenjski enovit magistrski študijski program, strokovni izpit in specializacija.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti – laboratoriji na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – raziskovalni inštituti, – socialnovarstveni zavodi.	– v skladu z opravljeno specializacijo.
7.	inženir farmacije/inženirka farmacije	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (inženir farmacije/inženirka farmacije)	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – laboratoriji na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja,	– izdajanje in dajanje navodil za uporabo zdravil v humani in veterinarski medicini, ki se izdajajo brez recepta v lekarnah in specializiranih prodajalnah, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo medicinskih pripomočkov, ki se izdajajo v lekarnah in specializiranih

			– socialnovarstveni zavodi.	prodajalnah, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo ostalega blaga, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo zdravil v humani in veterinarski medicini, ki se izdajajo brez recepta v lekarnah pod nadzorom magistra farmacije, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo medicinskih pripomočkov, ki se izdajajo samo v lekarnah, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo zdravil, ki se izdajajo le na recept, razen zdravil, ki se predpisujejo na obnovljiv in poseben recept ali posebno naročilnico, pod nadzorom magistra farmacije, – sodelovanje pri izdelavi magistralnih pripravkov in galenskih izdelkov, – nabava in shranjevanje zdravil (za uporabo v humani in veterinarski medicini), medicinskih pripomočkov in ostalega blaga, – izvajanje del in nalog izdelovanja in preskušanja zdravil v lekarnah in laboratorijih v operativnih postopkih pod nadzorom magistra farmacije.
8.	farmacevtski tehnik/farmacevtska tehnica	– srednja strokovna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit (farmacevtski tehnik/farmacevtska tehnica)	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – laboratoriji na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi.	– izdajanje in dajanje navodil za uporabo zdravil v humani in veterinarski medicini, ki se izdajajo brez recepta v lekarnah in specializiranih prodajalnah, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo medicinskih pripomočkov, ki se izdajajo v lekarnah in specializiranih prodajalnah, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo izdelkov za nego in varovanje zdravja, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo ostalega blaga, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo zdravil v humani in veterinarski medicini, ki se izdajajo brez recepta samo v lekarnah, pod nadzorom magistra farmacije, – izdajanje in dajanje navodil za uporabo medicinskih pripomočkov, ki se izdajajo samo v lekarnah, pod nadzorom magistra farmacije, – sodelovanje pri izdaji zdravil, ki se izdajajo le na recept, razen zdravil, ki se predpisujejo na poseben recept ali posebno naročilnico, – sodelovanje pri izdelavi magistralnih pripravkov in galenskih izdelkov, – nabava in shranjevanje zdravil (za uporabo v humani in veterinarski medicini), medicinskih pripomočkov in ostalega blaga pod nadzorom magistra farmacije, – izvajanje del in nalog izdelovanja in preskušanja zdravil v lekarnah in laboratorijih v operativnih postopkih pod nadzorom magistra farmacije.
9.	specialist medicinske	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in	– primarna, sekundarna in terciarna raven	– v skladu z opravljeno specializacijo.

	biokemije/specialistka medicinske biokemije	specializacija iz medicinske biokemije, – drugostopenjski študijski program, strokovni izpit in specializacija iz medicinske biokemije.	zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – raziskovalni inštituti, – zdravilišča.	
10.	specialist klinične psihologije/specialistka klinične psihologinje	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in specializacija iz klinične psihologije, – drugostopenjski študijski program, strokovni izpit in specializacija iz klinične psihologije.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– klinično psihološka in nevropsihološka obravnava ter diferencialno diagnostična obravnava posameznikov in kategorij prebivalcev, – psihoterapevtska in socioterapevtska obravnava ter nevropsihološka rehabilitacija, – psihološka preventiva in zdravstveno-vzgojna dejavnost, – delo na področju izobraževanja in raziskovalno delo, – usmerjeno specialistično delo na področju psihologije.
11.	profesor zdravstvene vzgoje/profesorica zdravstvene vzgoje	– univerzitetna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča, – vzgojno-izobraževalni zavodi.	– razvojno in organizacijsko delo na področju zdravstvene vzgoje in zdravstvene nege, – zdravstvena vzgoja prebivalcev za razumevanje zdravstvenih problemov, motivacijo in usposabljanje za procese doseganja in ohranjanja zdravja, – vzgoja za širše potrebe pacienta, uspešnejše reševanje somatskih, psihičnih in socialnih vidikov pacientov, za ustreznejši pristop pri multiplih boleznih ter kompleksnih zdravstvenih problemih, – vzgoja za upravljanje z življenjskim okoljem zaradi varovanja zdravja in izboljšane kakovosti življenja, – vzgoja za krepitev sposobnosti posameznika za pravilen izbor vedenja, obvladovanje stresov, za preprečevanje oblik vedenja, ki škoduje zdravju ter za razumevanje povezave med načinom življenja in zdravjem, – krepitev vloge družine in socialnih skupin v procesu razvoja zdravega načina življenja, – poučevanje za širšo zdravstveno vzgojno delovanje v osnovnem in srednjem šolstvu, – poklicno pedagoško delo za izobraževanje in usposabljanje lastnega kadra, – raziskovalno delo na področju zdravstva in zdravstvene nege, – strokovno delo na področju zdravstvene statistike, analitike in zdravstvene informatike.
12.	višji medicinski tehnik/višja medicinska sestra	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (višji zdravstveni tehnik/višji medicinski tehnik/višja medicinska sestra).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča, – vzgojno-izobraževalni zavodi.	– promocija zdravja, zdravstvena vzgoja in učenje za razumevanje povezav med načinom življenja in zdravja, za razumevanje zdravstvenih problemov in procesov za krepitev, doseganje in ohranjanje zdravja, – organiziranje, vodenje in nadziranje dejavnosti ter službe zdravstvene nege, – vodenje negovalnega tima, – izvajanje zdravstvene nege na podlagi negovalne anamneze,

				negovalne diagnoze in postavljenih ciljev zdravstvene nege, – sodelovanje v procesu zdravljenja v okviru zdravstvenega tima ter izvajanje diagnostično terapevtskih programov, – spremljanje izidov in učinkov intervencij zdravstvene nege in dokumentiranje, – interdisciplinarno in multisektorsko povezovanje za zagotavljanje kakovostne obravnave pacienta, – izvajanje zdravstvene nege v okviru nujne medicinske pomoči, – pedagoško delo za obnavljanje lastnega kadra, – raziskovalno delo v zdravstveni negi in zagotavljanje kakovosti.
13.	diplomirani zdravstvenik/diplomirana medicinska sestra	– visoka strokovna izobrazba pridobljena najpozneje do 31. 12. 2009, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani zdravstvenik/diplomirana medicinska sestra), – visoka strokovna izobrazba, pridobljena med 1. 10. 2004 do 30. 9. 2016 (program v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 132; v nadaljnjem besedilu: direktiva) (diplomirani zdravstvenik/ diplomirana medicinska sestra)), – prvostopenjski (visokošolski) študijski program, (program v skladu z direktivo (diplomirani zdravstvenik/diplomirana medicinska sestra)), – drugostopenjski univerzitetni študijski program (magister zdravstvene nege/magistrica zdravstvene nege/).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča, – vzgojno-izobraževalni zavodi.	– promocija zdravja, zdravstvena vzgoja in učenje za razumevanje povezav med načinom življenja in zdravja, za razumevanje zdravstvenih problemov in procesov za krepitev, doseganje in ohranjanje zdravja, – organiziranje, vodenje in nadziranje dejavnosti ter službe zdravstvene nege, – vodenje negovalnega tima, – izvajanje zdravstvene nege na podlagi negovalne anamneze, negovalne diagnoze in postavljenih ciljev zdravstvene nege, – sodelovanje v procesu zdravljenja v okviru zdravstvenega tima ter izvajanje diagnostično terapevtskih programov, – spremljanje izidov in učinkov intervencij zdravstvene nege in dokumentiranje, – interdisciplinarno in multisektorsko povezovanje za zagotavljanje kakovostne obravnave pacienta, – izvajanje zdravstvene nege v okviru nujne medicinske pomoči, – pedagoško delo za obnavljanje lastnega kadra, – raziskovalno delo v zdravstveni negi in zagotavljanje kakovostne in varne zdravstvene oskrbe ali nege.

14.	medicinska sestra babica	– srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 1986, pripravništvo in strokovni izpit (medicinska sestra – ginekološko porodniške smeri, medicinska sestra pediatrične smeri, medicinska sestra ambulantno – bolniške smeri).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– promocija zdravja, svetovanje pri načrtovanju družine, varovanje reproduktivnega zdravja in posredovanje ustreznih napotitvenih informacij, – priprava programov šole za starše ter zdravstveno vzgojno delo za zdrav način življenja in izogibanje rizičnim dejavnikom za to kategorijo prebivalstva, – spremljanje normalnega poteka nosečnosti in izvajanje potrebnih preiskav ter spremljanje stanja zarodka z uporabo ustreznih kliničnih metod in sredstev v okviru pristojnosti, – svetovanje in pomoč ženskam med nosečnostjo, ob porodu in v poporodnem obdobju, – vodenje normalnega poroda v okviru pristojnosti, – nudenje nujne medicinske pomoči pri porodu v primeru odsotnosti zdravnika, – prepoznavanje patoloških sprememb pri materi in otroku, ukrepanje v okviru pristojnosti, – pregledovanje in negovanje novorojenčka in dojenčka ter ukrepanje v okviru pristojnosti, – izvajanje babiške nege in zdravljenja v okviru pristojnosti, ki ga predpiše zdravnik, – vodenje ustrezne zdravstvene in negovalne dokumentacije.
15.	tehnik zdravstvene nege/tehnica zdravstvene nege	– srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 1986, pripravništvo in strokovni izpit (medicinski tehnik/medicinska sestra), – srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 2004, pripravništvo in strokovni izpit (zdravstveni tehnik/zdravstvena tehnica), – srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 2019, pripravništvo in strokovni izpit (srednji zdravstvenik/srednja medicinska sestra), – srednja strokovna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit (tehnik zdravstvene nege/tehnica zdravstvene nege).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča, – vzgojno-izobraževalni zavodi.	– zdravstvena nega posameznika v različnih stanjih zdravja in bolezni ter v različnih življenjskih obdobjih, – pomoč pacientu pri izvajanju dnevnih življenjskih dejavnosti, – priprava na diagnostične in terapevtske posege in postopke, – izvedba enostavnih diagnostično terapevtskih posegov in postopkov, – sodelovanje pri izvajanju intenzivne terapije in intenzivne nege, – ukrepanje v nepričakovanih situacijah, nudenje nujne medicinske pomoči v okviru pristojnosti, – učenje pacienta v procesu zdravstvene nege.
16.	bolničar-negovalac/bolničarka-negovalka	– srednja poklicna izobrazba pridobljena od leta 1980 do leta 2001, pripravništvo in strokovni izpit (bolničar/bolničarka), – srednja poklicna izobrazba, pripravništvo	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča..	– vključevanje v fazo izvedbe negovalnih postopkov v okviru svojih pristojnosti, – pomoč pri življenjskih aktivnostih: dihanja, prehranjevanja in pitja, izločanja in odvajanja, gibanja, spanja in počitka, oblačenja in slačenja, osebne higiene, vzdrževanje normalne

		in strokovni izpit (bolničar-negovalec/ bolničarka-negovalka).		telesne temperature, – zdravstvena nega in oskrba pri najpogostejših bolezenskih stanjih v starosti v okviru pristojnosti, – spremljanje umirajočega in oskrba umrlega, – dokumentiranje in poročanje v negi in oskrbi, – načrtovanje, priprava, izvedba in kontrola lastnega dela v okviru pristojnosti v sodelovanju z nadrejenimi, – izvajanje higiene prostorov in opreme na higiensko zahtevnih področjih, – sodelovanje z zdravstvenim osebjem v rehabilitacijskih dejavnostih, – prepoznavanje in ukrepanje ob poškodbah in nenadnih obolenjih v okviru pristojnosti, – spodbujanje zdravega načina življenja, – komuniciranje s sodelavci, pacienti in strokovnimi službami, – uporabljanje sodobne informacijske tehnologije in razvijanje podjetnih lastnosti.
17.	diplomirani babičar/diplomirana babica	– visoka strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 12. 2009, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani babičar/diplomirana babica), – prvostopenjski (visokošolski) študijski program, (program v skladu z direktivo (diplomirani babičar/diplomirana babica)).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– promocija zdravja, svetovanje pri načrtovanju družine, varovanje reproduktivnega zdravja in posredovanje ustreznih napotitvenih informacij, – priprava in izvajanje programov šole za starše ter zdravstveno vzgojno delo za zdrav način življenja in izogibanje rizičnim dejavnikom za to kategorijo prebivalstva, – spremljanje normalnega poteka nosečnosti in izvajanje potrebnih preiskav ter spremljanje stanja zarodka z uporabo ustreznih kliničnih metod in sredstev, – ugotavljanje rizične nosečnosti na podlagi ustreznih preiskav in svetovanje v okviru pristojnosti: napotitev k specialistom v primeru patološke nosečnosti in sodelovanje pri timski obravnavi nosečnice, – svetovanje in pomoč ženskam med nosečnostjo, ob porodu in v poporodnem obdobju, – vodenje normalnega poroda in izvajanje epiziotomije ter nudenje nujne medicinske pomoči pri porodu v primeru odsotnosti zdravnika, – prepoznavanje patoloških sprememb pri materi in otroku, ukrepanje v okviru pristojnosti ter napotitev k specialistu, – pregledovanje in negovanje novorojenčka in dojenčka ter ukrepanje po potrebi, – izvajanje babiške nege in zdravljenja, ki ga predpiše zdravnik, – vodenje ustrezne zdravstvene in negovalne dokumentacije, – pedagoško delo za vzgajanje in izobraževanje lastnega kadra ter raziskovalno delo.

18.	sanitarni inženir/sanitarna inženirka	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (sanitarni inženir/sanitarna inženirka), – visoka strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2016, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani sanitarni inženir/diplomirana sanitarna inženirka), – prvostopenjski univerzitetni študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani sanitarni inženir/diplomirana sanitarna inženirka), – drugostopenjski študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (magister sanitarnega inženirstva/magistrice sanitarnega inženirstva).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– analiza in ocena higiensko-ekoloških razmer na področju pitne vode, kopalnih voda, odpadnih snovi, zraka, nevarnih snovi, kozmetičnih proizvodov, snovi in izdelkov, ki prihajajo v stik z živilom in predmetov splošne porabe, – analiza in higiensko-tehnična ocena posegov v prostor in gradbeno tehnične dokumentacije, – higiensko tehnično obvladovanje in nadzor tveganj v procesu priprave in distribucije zdravstveno ustreznih živil, – organiziranje, izvajanje in nadzor izvajanja dezinfekcije, dezinsekcije in deratizacije dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: DDD), vključno s pripravo programov čiščenja ter sterilizacije, – nadzor zdravstvene ustreznosti prostorov, vključno z razmerami notranjega okolja, opreme, naprav, procesov in osebne higiene zaposlenih, – zagotavljanje izvajanja predpisanih zahtev o varnosti in zdravju pri delu, – izvajanje programa preprečevanja in obvladovanja bolnišničnih okužb, – izvajanje posebnih ukrepov za preprečevanje nalezljivih bolezni, – načrtovanje in izvajanje vseh oblik vzorčenja ter izvajanje posameznih laboratorijskih analiz, – izvajanje zdravstveno vzgojenega, pedagoškega in raziskovalnega dela na področju higiene, epidemiologije in zdravstvene ekologije, – sposobnost za higiensko obvladovanje objektov, procesov in oseb (vključno v živilskih objektih po sistemu HACCP), – ugotavljanje škodljivih dejavnikov na zdravje in okolje, vključno z izvajanjem meritev ter pripravo in izvedbo ukrepov za sanacijo stanja, – pridobivanje, statistična obdelava in interpretacija podatkov s področij sanitarno inženirskega udejstvovanja, priprava ustreznih strokovnih mnenj z ukrepi, – samostojno vodenje upravnega postopka in izdajanje upravnih aktov na zdravstveno-ekološkem področju, – izdelava in izvedba programa higienskega in ekološkega usposabljanja oseb, – analiza in higiensko-tehnična ocena posegov v prostor in gradbeno tehnične dokumentacije, – organizacija, izvajanje in nadzor izvajanja DDD, – priprava in izvajanje programa preprečevanja in obvladovanja nalezljivih bolezni, – zagotavljanje izvajanja predpisanih zahtev o varnosti in zdravju pri delu, – načrtovanje in izvajanje vzorčenja ter izvajanja posameznih laboratorijskih analiz,
-----	--	--	--	---

				– sodelovanje v skupini za pripravo programov za razvijanje in ohranjanje zdravih življenjskih navad, – sodelovanje pri procesih prenosa znanja iz higienskih in ekoloških vsebin, – sposobnost enakopravno sodelovati v interdisciplinarnem strokovnem timu, – sodelovanje v procesih prijave, izdelave in vodenja projektov.
19.	višji sanitarni tehnik/višja sanitarna tehnica	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 1996, pripravništvo in strokovni izpit (višji sanitarni tehnik/višja sanitarna tehnica).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– izvajanje meritev v bivalnem, delovnem in komunalnem okolju, – statistična obdelava na področju epidemiologije in okolja, – izvajanje DDD, – organizacija programov čiščenja, – ugotavljanje higiensko-tehničnega stanja v zvezi z zdravstveno ustreznostjo objektov, zaposlenih in tehnoloških procesov na področju proizvodnje in prometa živil in oskrbe s pitno vodo, – izvajanje postopkov za ugotavljanje zdravstvene ustreznosti živil in pitne vode, zdravstvene ustreznosti in varnosti predmetov splošne porabe ter kozmetičnih proizvodov, – strokovno tehnična opravila v mikrobioloških, viroloških, sanitarno mikrobioloških in sanitarno kemičnih laboratorijih.
20.	sanitarni tehnik/sanitarna tehnica	– srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 1986, pripravništvo in strokovni izpit (sanitarni tehnik/sanitarna tehnica).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– izvajanje posameznih opravil s področja DDD, – pravilen odvzem biološkega materiala, – zbiranje, sortiranje, evidentiranje, konzerviranje, shranjevanje različnega biološkega materiala, – priprava materiala in vzorcev ter razporejanje za različne preiskave in analize, – samostojno izvajanje analiz in preiskav biološkega materiala po predpisanih postopkih.
21.	delovni terapevt/delovna terapevtka	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (višji delovni terapevt/višja delovna terapevtka), – visoka strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2016, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani delovni terapevt/diplomirana delovna terapevtka), – prvostopenjski (visokošolski) študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani delovni terapevt/diplomirana delovna terapevtka).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– obravnava ljudi vseh starostnih skupin, ki imajo težave pri izvajanju namenskih aktivnosti zaradi fizičnih ali duševnih funkcionalnih ovir v življenjskem, delovnem in socialnem okolju, – ocenjevanje, vzdrževanje, vzpostavljanje in omogočanje udeležbe posameznika v namenskih aktivnostih na področju skrbi zase, produktivnosti in prostega časa na ravni telesnega, kognitivno perceptivnega ter psihosocialnega delovanja, aktivnosti in udeležbe v družbi, – načrtovanje terapevtskega programa obravnave v skladu z vrsto, naravo in ravno problemov izvajanja aktivnosti, – razvijanje, izboljšanje, prilagajanje ali nadomeščanje spretnosti skrbi zase, produktivnosti in prostega časa, – razvijanje, obnavljanje ali vzpodbujanje funkcij senzomotornih, kognitivno-perceptivnih in psihosocialnih komponent izvajanja aktivnosti z uporabo različnih

				terapevtskih pristopov, metod in tehnik, – prilagajanje domačega, delovnega in socialnega okolja posameznikovim telesnim, kognitivnim in psihosocialnim zmogljivostim, – izobraževanje posameznikov, svojcev, skrbnikov, učiteljev, vzgojiteljev, zdravstvenih delavcev ter drugih posamezniku pomembnih oseb o vsebini, vlogi in ciljih delovne terapije, – terapevtske, zdravstveno-vzgojne in preventivne dejavnosti na področju prilagajanja in uravnoteženega načrtovanja ter izvajanja aktivnosti posameznikov v domačem, delovnem in socialnem in drugih okoljih, – dokumentiranje ciljev in vsebine programa delovne terapije ter vmesna in končna ocenitev učinkovitosti obravnave.
22.	radiološki inženir/radiološka inženirka	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (inženir radiologije/inženirka radiologije), – visoka strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2016, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani radiološki inženir/diplomirana radiološka inženirka), – prvostopenjski (visokošolski) študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani inženir radiološke tehnologije/diplomirana inženirka radiološke tehnologije), – drugostopenjski univerzitetni študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (magister inženir radiološke tehnologije/magistrica inženirka radiološke tehnologije).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– načrtovanje in izvajanje osnovnih in specialnih diagnostičnih in terapevtskih radioloških posegov, – načrtovanje in izvajanje osnovnih in specialnih radioterapevtskih postopkov, nuklearnomedicinskih postopkov, – varstvo pred ionizirajočimi sevanji, – optimizacija postopkov, – zagotavljanje kakovosti in nadzor kakovosti, – kontinuirano usposabljanje na novih aplikacijah in sestavljanje delovnih protokolov v skladu z delovno prakso.
23.	fizioterapevt/fizioterapevtka	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (višji fizioterapevt/višja fizioterapevtka), – visoka strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2016, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani fizioterapevt/diplomirana fizioterapevtka), – prvostopenjski (visokošolski) študijski program, pripravništvo in strokovni izpit	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – zdravilišča.	– samostojno izvajanje fizioterapevtske dejavnosti ob upoštevanju indikacij in kontraindikacij postopkov, metod in tehnik fizioterapevtske obravnave, – ocenjevanje in dokumentiranje funkcionalnega stanja in sposobnosti pacienta ter preverjanja lastnega dela, – vzdrževanje, vzpostavljanje in izboljševanje psihofizičnih sposobnosti ter zmogljivosti zdravih, motenih v razvoju in drugače bolnih, – sestavljanje fizioterapevtskega programa za pacienta na osnovi ocene funkcij sistemov in osebnih značilnosti pacienta, – uporabljanje metod in tehnik gibalne terapije in fizikalnih

		(diplomirani fizioterapevt/diplomirana fizioterapevtka), – drugostopenjski študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (magister fizioterapije/magistrica fizioterapije).		energij, s katerimi vzpodbuja ali zavira fiziološke mehanizme in vzpostavlja njihovo ravnovesje, – postavljanje ciljev fizioterapevtske obravnave s sodelovanjem pacinta oziroma uporabnika storitve, – prispevanje k jasnejši diagnozi in prognozi ob ocenjevanju podatkov z izpostavljanjem problemov in ciljev fizioterapevtske dejavnosti, v sodelovanju z zdravnikom in ostalimi člani tima, – sprotno preverjanje učinkov posameznih terapevtskih postopkov in ukrepanje, – oblikovanje, izvajanje in preverjanje preventivnih zdravstveno vzgojnih programov in po potrebi tudi sprotno spremljanje, – pripravljanje poročil o rezultatih ter poročanje lečečemu zdravniku ali specialistu.
24.	višji fizioterapevt specialist nevrofizioterapevt/višja fizioterapevtka specialistka nevrofizioterapevtka	– višja strokovna izobrazba, strokovni izpit in specializacija opravljena najpozneje do 30. 9. 2002.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – zdravilišča.	– uporaba poglobljenih in novih znanj za samostojno celovito obravnavo pacientov po možganski okvari in okvari perifernega živčevja, – ocenjevanje, analiza in dokumentiranje rezultatov svojega dela, kot načina za načrtovanje programa nevrofizioterapije, – spremljanje novih dognanj v stroki, za razvoj in raziskovalno delo.
25.	inženir laboratorijske biomedicine/inženirka laboratorijske biomedicine	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (višji laboratorijski tehnik/višja laboratorijska tehnika), – visoka strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2016, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani inženir laboratorijske biomedicine/diplomirana inženirka laboratorijske biomedicine), – prvostopenjski študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani inženir laboratorijske biomedicine/diplomirana inženirka laboratorijske biomedicine), – drugostopenjski magistrski študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (magister laboratorijske biomedicine/magistrica laboratorijske biomedicine).	– laboratoriji na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti.	– svetovanje pacientom glede pravilnega odvzema biološkega materiala in možnih preanalitskih vplivov, – odvzem venske in kapilarne krvi in drugega biološkega materiala, – zbiranje, sortiranje, evidentiranje, konzerviranje, shranjevanje različnega biološkega materiala, – priprava materiala za preiskave in izvajanje nadzora kakovosti dela (vključno z dnevnim umerjanjem analizatorjev), – samostojno izvajanje zahtevnejših analiz in preiskav različnega biološkega materiala v skladu s predpisanimi postopki.
26.	laboratorijski tehnik/laboratorijska	– srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 2013, pripravništvo	– laboratoriji na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti.	– odvzem venske, kapilarne krvi in drugega biološkega materiala,

	tehnica	in strokovni izpit (laboratorijski tehnik/laboratorijska tehnica), – srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 2019, pripravništvo in strokovni izpit (tehnik laboratorijske medicine/tehnica laboratorijske medicine), – srednja strokovna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit (tehnik laboratorijske biomedicine/tehnica laboratorijske biomedicine).		– zbiranje, sortiranje, evidentiranje, konzerviranje, shranjevanje različnega biološkega materiala, – priprava materiala in vzorcev ter razporejanje za različne preiskave in analize, – samostojno izvajanje analiz in preiskav biološkega materiala v skladu s predpisanimi postopki.
27.	ortotik protetik/ortotičarka protetičarka in in	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2002, pripravništvo in strokovni izpit (inženir ortopedске tehnike/inženirka ortopedске tehnike), – visoka strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2016, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani inženir ortotike in protetike/diplomirana inženirka ortotike in protetike), – prvostopenjski (visokošolski) študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani ortotik in protetik/diplomirana ortotičarka in protetičarka).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – rehabilitacijski centri in službe.	– merjenje, preizkušanje, korekcija, adaptacija in aplikacija ortopedskih pripomočkov, – razvijanje, načrtovanje in izdelava ortopedskih pripomočkov, – razvijanje tehnologije ortopedskih pripomočkov, – nadziranje kakovosti ortopedskih pripomočkov.
28.	ustni higienik/ustna higieničarka	– višja strokovna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit (ustni higienik/ustna higieničarka).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – zdravilišča.	– zdravstveno vzgojno delo s področja ustne higiene in vzdrževanja zdravja ustne votline za vse kategorije prebivalcev, – svetovanje, demonstracija in usposabljanje posameznikov in skupin za interdentalno čiščenje zob z različnimi sredstvi in kontrolo zobnih oblog, – usposabljanje za ustno higieno posameznikov s snemno protetičnimi izdelki, – luščenje zobnih oblog nad in pod dlesnijo, glajenje zobnih korenin in poliranje zob.
29.	zobni protetik/zobna protetičarka	– višja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 30. 9. 2016, pripravništvo in strokovni izpit (inženir zobne protetike/inženirka zobne protetike), – prvostopenjski (visokošolski) študijski program, pripravništvo in strokovni izpit (diplomirani laboratorijski zobni	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– samostojno tehnično načrtovanje zobotehničnih del, – izbira ustreznih tehnoloških postopkov in tehnična izvedba oralne rehabilitacije, – uvajanje in preverjanje novih tehnoloških postopkov in protetičnih materialov, – sodelovanje v zobozdravstvenem timu, – izdelava enodelne ulite fiksno-protetične restavracije na posameznih zobeh in izdelava mostovnih konstrukcij,

		protetik/diplomirana laboratorijska zobna protetičarka).		izdelava konusnih, teleskopskih in grednih konstrukcij, izdelava posameznih prevlek, zahtevnih zobnih rehabilitacij ter izvedbe na zobnih vsadkih po sistemu kovinskoporcelanske tehnike, izdelava kompozitnih, kovinskih in polnokeramičnih sider, izdelava polnokeramičnih prevlek in mostičkov, izdelava fiksno protetične restavracije z uporabo tehnologij CAD/CAM na naravnih zobeh in vsadkih, izdelava protetičnih restavracij po sistemu galvano tehnike in uporaba laserskega varjenja, izdelava delne proteze z ulito kovinsko bazo, paradontalno podprtih totalnih protez, totalnih protez po različnih metodah ter različnih zobnih protez z vsadki, izdelava različnih diagnostičnih pripomočkov, izdelava vseh vrst snemnih in nesnemno kombiniranih čeljustno ortopetskih pripomočkov, izdelava različnih oblik in namenov opornic, resekcijskih plošč, obturatorjev in epitez.
30.	zobotehnik/zobotehnica	– srednja strokovna izobrazba, pripravništvo in strokovni izpit (zobotehnik/zobotehnica).	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– izdelava vseh vrst delovnih modelov na podlagi odtisov, – izdelava fiksno protetičnih nadomestkov, – individualna modelacija, – fasetiranje z akrilatno maso, polimerizacija faset, obdelava in poliranje, – načrtovanje in izdelava delne in totalne akrilatne proteze, – izdelava kovinsko porcelanske prevleke, – reparature in podložitev protez.
31.	zobozdravstveni asistent/zobozdravstvena asistentka	– srednja strokovna izobrazba, pridobljena najpozneje do 31. 8. 1986, pripravništvo in strokovni izpit.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– zdravstvena nega posameznika v različnih stanjih zdravlja in bolezni ter v različnih življenjskih obdobjih na področju zobozdravstva, – priprava na diagnostične in terapevtske posege in postopke na področju zobozdravstva, – izvedba enostavnih diagnostično terapevtskih posegov in postopkov na področju zobozdravstva, – ukrepanje v nepričakovanih situacijah, nudenje nujne medicinske pomoči v okviru pristojnosti na področju zobozdravstva, – zdravstvena vzgoja pacienta v okviru tima na področju zobozdravstva.
32.	specialist klinične logopedije/specialistka klinične logopedije	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in specializacija iz klinične logopedije, – drugostopenjski študijski program, strokovni izpit in specializacija iz klinične logopedije.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– zagotavljanje celovite rehabilitacije otrok in odraslih z motnjami jezikovno govornega sporazumevanja in motnjami požiranja, – samostojno in skupaj s člani strokovne skupine diagnosticiranje in obravnavanje motenj, – sodelovanje s številnimi specialisti, ki obravnavajo paciente z motnjami jezikovno govornega sporazumevanja in motnjami požiranja, – sodelovanje z zdravstvenimi zavodi, kjer obravnavajo paciente, ki imajo lahko tudi govorne motnje oziroma motnje požiranja (mentalno-higienski oddelki, zdravstveni domovi,

				URI Soča, otorinolaringološki oddelki, nevrološki oddelki, nevrokirurški oddelki, travmatološki oddelki, itd.), – skrb za zgodnje odkrivanje motenj jezikovno govornega sporazumevanja in izvajanje sistematskih pregledov predšolskih in šolskih otrok, – sodelovanje v preventivnih programih za izboljšanje glasu in govora, – sodelovanje pri vključevanju otrok v vzgojno izobraževalni proces.
33.	specialist medicinske genetike/specialistka medicinske genetike	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in specializacija iz medicinske genetike, – drugostopenjski študijski program, strokovni izpit in specializacija iz medicinske genetike.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti.	– poznavanje dela v citogenetskem, molekularno-citogenetskem in molekularno-genetskem laboratoriju, – poznavanje področja razvojnih motenj, prenatalne in predimplantacijske genetske diagnostike, onkogenetike in drugih področij medicinske genetike glede na izbirno vsebino, – obvladovanje laboratorijskega reda, dela z vzorci in celičnimi kulturami, – priprava, procesiranje in hranjenje različnih vzorcev, – obvladovanje metod in tehnik potrebnih za genetsko diagnostiko in raziskovalno delo v genetskem laboratoriju, – obdelava, analiza, interpretacija rezultatov in izdajanje genetskih izvidov, – zbiranje, interpretacija, predstavitev in posredovanje ustrezne informacije glede na podatke o preiskovancu, testiranju in dobljenih rezultatih, – poznavanje metod uporabe računalniških baz podatkov, – obvladovanje kontrole kvalitete, vodenja laboratorija in bioinformatike, – ostale kompetence v skladu s predpisano specializacijo.
34.	specialist medicinske mikrobiologije/specialistka medicinske mikrobiologije	– univerzitetna izobrazba, strokovni izpit in specializacija pridobljena najpozneje do 12. 12. 2003.	– primarna, sekundarna in terciarna raven zdravstvene dejavnosti, – dejavnost javnega zdravja, – socialnovarstveni zavodi, – zdravilišča.	– v skladu z opravljeno specializacijo.